



சிவமயம்.

## நூலாசிரியர் சரித்திரமும் ஆசாரக் கோவை என்னும் நூற்பயனும்.

இந்நூலாசிரியர் மதுரையிற் சங்கமருவிய னன்றோரில் ஒருவராகிய பெருமாயின் முள்ளியார். இவரது நாடுமுதலியவற்றை உண்மையாய்த் துணிந்தறியத்தகுந்த ஆதாரங்கள் கிடைப்பது அருமையாயிருப்பினும், இந்நூலின் தற்சிறப்புப்படியோத்தில், “கயத்தூர்ப்பெருவாயின் முள்ளியோன்டான்,, எனக்கூறப் பட்டிருத்தலால், இவரது ஊர் கயத்தூர் என்பது, பெயர் முள்ளியார் என்பதும் விளங்குகின்றது. கயத்தூர் என்பது சோழநாட்டைச் சார்ந்த நன்னிலம் என்னும் ஊருக்கு அருகிலிருப்பதாகத் தெரியவருகின்றது. “ஆடையேன் ழன்று மடிகு தானடியேந்தி” எனப் இவர் தற்சிறப்புப்பாயிரத்தில் பெய்வண்ணக்கம கூற்றினமையால் இவரது சமயம் சைவம் என்று விளங்குகின்றது. இந்நூல் சங்கமருவிய நூல்களாகிய பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை முதலியவற்றோடு ஒருங்கெண்ணப்பட்ட \* பதினெண்கீழ்க்கணக்கில் மேற்சுந்தராய், மதுரைக்காட்டைச் சங்கப் புலவர்களால் நன்குமதித்து, எற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தொன்முதலாயும், இந்நூலினின்றும் “அரசன் உவந்தியான்” என்ற செய்யுள் சிறுபொற்றுப் படையிலும், “வலகையையாம்” என்ற செய்யுள் மதுரைக்காஞ்சியிலும் ஆசிரியர் நச்சினுள்ளியார் எடுத்தாண்டமைபாலும், இந்நூல் அவரிருந்த காலத்துக்கு முற்பட்டதென்று புலப்படுகின்றது. இந்த ஆதாரத்தைக்கொண்டு இவ்விருந்த காலம் ஆயிரத்தைஞ்ஞாறு வருடங்களுக்கு முற்பட்டதென்ற விளங்குகின்றது. இவர்காலத்தில் இருந்த புலவர்கள் திருவள்ளூர்மாலையில் உள்ள நக்கீரர் முதலிய நாற்பத்தொன்பதின் மரோயாம். ஆயின் இப்படிப்பட்ட சிறந்த நூலை இயற்றின இவர் மேற்செல்லப்பட்ட நூற்பத்தொன்பதின் மருள் ஒருவரென்று அறியக்கூடாமைமையால் இவர் அவர் களிருந்த சங்கத்தில் இருந்தவர் அல்லர் என்று தோன்றாமையினும், அக்காலத்தில் தமிழ் ஆராய்ச்சியில் வல்லவராய் நூலியற்றினோர் அந்த நாற்பத்தொன்பதின் மரோயன்றிலேயே பலபுலவர் எனும் நூல்களை இயற்றி அந்தச்சங்கத்தார் முன்னிலையில் ஆரங்கேற்றினதாகத் தெரியவருகின்றமையால் இந்நூலாசிரியரும் அந்தச் சங்கத்தாரொழிந்த வேறு பலபுலவருள் ஒருவராயிருக்கலாம். இந்நூலிற் கூறப்படுவனவாகிய பொருள்கள் யாவையெனின்? உண்ணல், உடுத்தல், உறங்கல், நீராடல் முதலிய நித்திய கருமம் கடத்தும் வழியும், அரசன், தந்தைதாய், மூத்தோர், நலஞ்சு, போதகாசிரியன் முதலிய பெ

சூசாரக்கோவை மூலமும்-உரையும்.

ஐம்பூதமபார்ப்பார்பசுத்திங்கணியு  
சும்பூதமென் னாகிழ்வானேறறன்மெய்க்க  
ணைப்பூதமன் னேகெடும்.

(இ-ள்.) பஞ்சபூதங்களையும் பார்ப்பாரையும் சக்களையும் சந்திரனை  
யும் சூரியனையும் தன்னினும் பரிசுத்தமானவைகளை று கருதாமல் ஒருவன்  
இகழ்வானாயின் தன்உடம்பிலுள்ள பஞ்சபூதங்களும் இகழ்ந்த அன்றே அழிந்  
தொழியும் என்பதாம் என்று. (யச)

அரசனுவாத்கியான் றாய்தந்தைதம்மு  
னிகரில்குரவரிவரிவரைத்  
தேவரைப்போலத்தொழுதெழுதெழுதெவன்பே  
யாவருங்கண்டநெறி.

(இ-ள்) அரசனும் உவாத்கியாயனும் தாயும் தந்தையும் தமையனும்  
ஆகிய இவர்கள் ஒப்பில்லாத குரவர்களாவார்கள் இவர்களை தேவரைத்தொழு  
தெழுவதுபோல தொழுதெழுதெவன்பே நல்லோர் எல்லாரும் சொல்லிய  
நெறியாம் என்று. (யஉ)

குரவருநாயிகத் துசெய்யார்விரதங்  
குறையுடையார் தீரமறவார் நிறையுலா  
மெல்கோ லுந்தின னார்மரங்குறையாரென்பதே  
நல்லறிவாளர் துணிவு.

(இ-ள்) புத்திமான்கள் மேற்கூறப்பட்ட குரவர்கொல்லக்கடந்து ஒரு  
காரியத்தையும் செய்யமாட்டார் முடியாதுகிடந்த குறைவிரதமுடையார் மிக  
வும் அதனைமறந்தொழிகமாட்டார் சந்திரன் நிறைந்த உவாவின்கண் மெல்லு  
தற்குரிய கொம்பையும் மெல்லார் பல்லைத்துடைப்பதும் செய்யார் அந்த உவா  
வின்கண் மரங்களையும் குறைக்கமாட்டார் என்றுசொல்லப்படுவதே நல்லறி  
வுடையோரதுநிச்சயம் என்று. (யக)

நீராடிக்கரல்கழுவிவாய்ப்புசிமண்டலஞ்செய்  
துண்டாரோயுண்டாரொனப்படுவாரல்லாதா  
ருண்டார்போல்வாய்ப்புசிச்செல்வரதுவெடுத்தக  
கொண்டாரரக்கர்குறித்து.

(இ-ள்.) குளித்துக்காலக் கழுவி வாயைப்பூசி உண்ணுமிடத்தை மண்  
டலஞ்செய்துபின்பு உணவையுண்டவரோ உண்டாரொன்று சொல்லப்படுவாரா  
இப்படிச்செய்யாமல் உண்டவர் விதிப்படி உண்பவரைப்போல வாய்கழுவிப  
போகின்றவருணவை அரக்கரானவர் குறித்து எடுத்துக்கொள்வார் என்பதாம்,  
என்று. (யச)

காலினீர்நீக்காமையுண்டுகபள்ளியு  
மீரம்புலராமையேறற்கவென்பதே  
பேரறிவாளர் துணிவு..

(இ-ள்.) கழுவின் நீர் காலினின்று நீங்குமுன்னோ உண்ணத்தெரிந்த  
ருக பாயலின் கண்ணும் கால் கழுவின் ஈரம்புலராமல் ஏற்தொழிக லுன்  
செல்லப்படுவதே பேரடிவீனையுடையவரது துணிவாம் என்று. (மரு)

உண்ணுங்காட்டு, கருந்திசைகிழக்குக்கண்ணமாந்து  
தூங்கான் றுளடிதாமநனநிரீஇயாண்டும்  
பிரிதியாதுநோக்காணுரையான் றொழுதும்காண்  
கென்கவுகாஅமைநன்கு.

(இ-ள்.) உண்ணும்போது நோக்குதற்குரிய திசை கீழ்த்திசையாகும்  
அவ்வாறு கீழ்த்திசைநோக்கியிருப்பினும் கண்ணமர்ந்து தூங்காதவனாய் புடை  
பெயராமல் திரமாயிருந்து எவ்விடத்தும் பிரிதொன்றைச் சிறிதும் நோக்காத  
வனாய் பேசாதவனாய் உண்ணுகின்ற உணவை வணங்கி கையாலெடுத்து சிந்  
தாமல் நன்றாயுண்க, என்று. (மரு)

விருந்தினர்மூத்தோர்பசுசிறைப்பிள்ளை  
யிவர்க்குண்கொடுத்தல்லா லுண்ணாரோயென்று  
மொழுக்கம்பிழையாதவா.

(இ-ள்.) எக்காலத்தும் ஒழுக்கத்தில் தவறாதவர்கள் விருந்தினரும்  
மிக மூத்தோரும் பசுக்களும் சிறைபட்டவர்களும் பிள்ளைகளும் ஆகிய இவர்க  
ளுக்கு உணவுகொடுத்தல்லது தாம் உண்ணமாட்டார், என்று. (மரு)

ஒழிந்ததிகையுமவழிமுறையானல்ல  
முகட்டுவழியுண்புகழ்தாரிகழ்ந்தார்  
முகட்டுவழிகட்டிற்பாடு.

(இ-ள்.) முன் சொன்ன கிழக்கு முகமாய் விருந்துண்ணத்தடைநேரிட்  
டநெறிமுறையில் அந்தக் கீழ்த்திசை ஒழிந்த மற்றைத்திசைகளும் விருந்துண்  
ணதலுக்கு நன்மையுடையனவாம். வாயிலினோ யிருந்து உண்ணுதலை  
நன்றென்று அறிஞர் புகழ்ந்தார்கள் முகட்டின் நேராக கட்டிலிட்டு அதிற் படுத்  
தலை நன்மையன்றென்று இகழ்ந்தார்கள் என்பதாம், என்று. (மரு)

கிடந்துண்ணார்நின் றுண்ணார்வெள்ளிடையுண்ணார்  
சிறந்துமிகவுண்ணா கட்டின்மேலுண்ணார்  
நிறந்தோன்றுந தின்னற்கநின் று.

(இ-ள்.) படுத்துண்ணலாகாது நின்றுண்ணலாகாது வெளியிடத்திரு  
ந்தும் உண்ணலாகாது விரும்பி மிக உண்ணலாகாது நெறியைக்கடந்து மிக  
ஒன்றையும் நின்று தின்னலாகாது, என்று. (மரு)

முன் றுவவா முன்னெழார்மீக்கூறுநணிக  
ணென்பெறினுமாற்றவலமிரார்தயமிற  
பெரியார்நிர விருந்தக்கால்.

ஆசாரகோவை மூலமுத-உரையும்.

(இ-ள்.) தம்மினும் பெரியோரது பந்தியில் இருந்தால் அப்பெரியோர் உண்பதற்கு முன்னே தாம் உண்ணர் அவர்க்கு முன்னே எழுந்திரார் சொற் செலவு செய்யார் என்பதாம், எ-று. (உடு)

கைப்பனவெல்லாங்கடைதலைதித்திப்ப  
மெச்சுமவகையாலொழிந்தவிடையாகத்  
துயக்கமுறைவகையாலான்.

(இ-ள்.) கைக்கும் கறியெல்லாம் முடிவின் கண்ணாகவும் தித்திக்கும் கறியெல்லாம் முதலாகவும் ஒழிந்த சுவையுள்ள கறிகளெல்லாம் இடையாக வும் புகழும் வகையினாலும் முறையின் வையினாலும் உணவையுண்க, எ-று. கைப்பு, என்பது கசப்பு (உடுக)

முதியவரைப்பக்கத்துவையார்விதிமுறையா  
லுண்பவற்றுளெல்லாஞ்சிறியகடைப்பிடித்  
தன்பிறற்றிரியாமையாசாரநீங்காமை  
பண்பினுண்க்கல்கலம்.

(இ-ள்.) தம்மினும் மூத்தாரை உண்ணும்பொழுது தம்பக்கத்து வைத் துண்ணர் சாத்திரவிதியின் முறைமையால் உண்ணுங்கலங்கள் எல்லாவற்றுள் ளும் சிறிய கலங்களை உறுதியாய்ப் பிடித்துக்கைக்கொண்டு அன்பில் பிழை யாத வகையும் ஒழுக்கத்தில் நீங்காத வகையும் உண்டமைந்தால் உள்ள கலங் களை முறையாக நீக்கு என்பதாம், எ-று. (உஉ)

இழியாமையென்குமிழந்தெச்சிலறவா  
யடியோடுநன்குதுடைத்துவடிவுடைத்தா  
முக்காற்றடித்துத்துடைத்துமுகத்துறுப்  
பொத்தவகையால்விரலுறுத்தவாய்ப்பூசன்  
மிகவார்கண்டநெறி.

(இ-ள்.) வாயிற் கொண்ட நீர் உள்ளே புகாமல் நன்றாய் உமிந்து உண் ட எச்சில் போகும்படி வாயை வாயின் அடியோடு நன்றாகத்துடைத்து அழ குடைத்து உழுந்துதாம் நீர் குடித்துத் துடைத்து முகத்திலுள்ள அவயவங் களை அவற்றிற்குப் பொருந்தும் விதத்தால் விரல்களாற் பரிசித்து வாட்கழுவு தல் வாய்ப்பூசம் வழியிற் சிறந்தவர் சொல்லிய நெறியாம், எ-று. (உடுக)

இருகையாற்றண்ணீர் பருகாரொருகையாற்  
கொள்ளார்கொடாஅர்குரவர்க்கிருகை  
சொறியாருடம்புமடுத்து.

(இ-ள்.) இரண்டு கைகளாலும் முகந்தும் ஏற்றும் தண்ணீர் குடியார் குரவர் கொடுப்பவற்றை ஒரு கையால் வாங்கிக்கொள்ளார் அவர்க்குத் தாம் ஒரு கையால் கொடார் உடம்பைத் தீண்டி இரண்டு கைகளாலும் சொறியார், எ-று. (உடுக)

அந்திப்பொழுதுகிடவார்நடவாரோ  
யுண்ணர்வெருளார்விளக்கிகழார்முன்னநதி  
யல்குண்டடங்கல்வழி.

(இ-ள்.) மாலக்காலத்தில் படுத்துக்கொள்ளார் நடத்தலும் செய்யார் ஒருவரையும் கேரவியார் மாலையின் ழுற்பங்கின்விளக்கை இகழாது ஏற்றுவார் அந்திப்பொழுதில் உண்ணாதவராய் இரவில் உண்டு புறத்திற் பேரகாமல் ஓரிடத்தில் ஆமர்ந்திருத்தல் நன்றியாம், என்று. (உய௭)

கிடக்குங்காற்கைகூப்பித்தெய்வந்தொழுது  
வடக்கொடுகோணந்தலைச்செய்யார்மீக்கோ  
ளுடற்கொடுத்துச்சேர்தல்வழி.

(இ-ள்.) படுக்கும்பொழுது தெய்வத்தைக் கைகூவித்தெழுது வடகிசையிலும் மூலைத்திசையிலும் தலைவைக்காமல் மேற்போர்வை யொன்றை உடம்பின் கண் கொடுத்து கிடத்தல் நன்னெறி யென்பதாம், என்று. (உய௮)

இருதேவர்பார்ப்பாரிடைபோகார்தும்மினு  
மிக்கார்வழுத்திற்றொழுதெழுகவொப்பார்க்  
குடன்செல்லலுள்ளமுலந்து.

(இ-ள்.) இருதேவா நடுவிலும் பலபார்ப்பார் நடுவிலும் ஊடறுத்துப் போகார் தும்மின் பொழுதிலும் பெரியோர் வாழ்த்தினால் தொழுதுகொண்டே செல்க தம்மொடு சமானமானவர்க்கு தம்மனமகிழ்த்து நேரோ செல்க என்பதாம், என்று. (உய௯)

புற்பைங்குழாப்பிசுடலைவழிதீர்த்தந்  
தேவகுலநிழலானிலைவெண்பனியென்  
நீரைந்தின் கண்ணுமுமிழ்வோடிருபுலனுஞ்  
சோராரூணரவுடையாரா.

(இ-ள்.) புல் பயிர் கோமயம் மயானம் வழிமார்க்கம் தண்ணீர் கோவில மரநீழல் பசு நீற்குமிடம் சாம்பல் என்று சொல்லப்பட்ட இப்பத்திடத்தும் உமி நீரோலி மூத்திர புரீடங்கனையும் அறிவுடையோர் சோரவிடார் என்பதாம், என்று. புரீடம் என்பது, மலம். (உய௯)

பகற்றெற்குநோக்காரிராவடகருநோக்கார்  
பகற்பெய்யாராதீயினுணர்.

(இ-ள்.) பீகற்காலத்தில் தெற்கு நோக்கியிருந்து பவுசலங்கழித்தலும் இராக்காலத்தில் வடக்கு நோக்கியிருந்து கழித்தலும் பகற்காலத்தில் நெருப்பின்மேல் நீரைப்பெய்தலும் அறிவுடையோருக்கு இயலாது என்பதாம், என்று. (உய௯)

நடைவரவுநீரகத்துநின்றவாய்ப்புசார்  
வழிநிலைநீருள்ளும்புசார்மனத்தால்  
வரைந்துகொண்டல்லதுசூரகலத்தினுற்  
பெய்ப்புச்ச்ச்சிநாதெனின்.

(இ-ள்.) ஓடுகின்ற நீரில் நின்றதுகொண்டும் நடந்துகொண்டும் வாயைக் கழுவார் ஓடும் நீர் பெறா இடத்தில் நிலை நீரிலும் அவ்வாறே வாய் கழுவார் கலத்தால் சிலர் வார்க்கவாயலம்புதல் முடியாதாயின் மனத்தினால் சிலர் நீர்வார் ப்பதாகப்பாவித்துக்கொண்டு வாயலம்பவேண்டும் என்பதாம், எ-று. (௧௦4)

பிறர்மனைகட்களவுகுதுகொலையோ  
டறனறிந்தாரிவ்வைந்துநோக்கார்-நிறனிலொன்  
றெள்ளப்படுவதூஉமன்றிரயத்துச்  
செவ்வழியுய்த்திடுதலால்.

(இ-ள்.) பிறர் மனைநோக்குதல் முதலியவற்றை ஒருவர்செய்தால் அவர் நற்குணமில்லொன்று பலரால் இகழப்படுதலேயன்றி நரகத்தில் செல்லும்நெறியின் கண் செலுத்துதலால் பிறர் மனையாளும் கள்ளும் களவும் சூதும் கொலையும் ஆகிய இவ்வைந்தினையும் தரும் மார்க்கத்தை யறிந்தவர் மனத்தால் நினைத்தலும் செய்யாடொன்பதாம், எ-று. (௧௦5)

பொய்குறனைவெளவலமுக்காறிவைநான்கு  
மையந்தீர்காட்சியார்சிந்தியார்சிந்திப்பி  
னையம்புகுவித்தருநிரயத்துய்த்திடுந  
தெய்வமுஞ்சென்றுவிடும்.

(இ-ள்.) பொய்யும் கோளும் பிறர் பொருளை அபகரிக்கவேண்டுமென்னும் ஆசையும் பிறர் ஆக்கத்தில் பொறுமையும் ஆகிய இந்நான்கினையும் சந்தேகம் நீங்கின அறிவினையுடையார் நினையார் நினைப்பாராயின் அவரை பிச்சைபுருவித்து அரியநரகத்தில் செலுத்திவிடும் தெய்வமும் கெடுத்துவிடும் என்பதாம், எ-று. (௧௦6)

தமக்கென்றுலையேற்றார்தம்பொருட்டுள்கொள்ளா  
ரடுக்களையெச்சிப்படாஅர்மனைப்பலி  
பூட்டினமைகண்டுண்கலுண்.

(இ-ள்.) தமக்கென்று உலையையார் தெய்வத்தின் பொருட்டன்றித் தம்பொருட்டு ஒருயினாக்கொன்று அதன் தசையைக் கொள்ளார் மடைப்பள்ளியை எச்சிலாக்கார் மனைவாழ்க தெய்வங்களுக்குப் பலியுண்பித்தமையை அறிந்து பிறகு தாம் உணவை யுண்கவேண்டும் என்பதாம், எ-று. ஆதுலர் முதலியோர்க்கென்று உலையைத்தல் அறநெறியாதலால் தமக்கென்று உலை ஏற்றார். (௧௦௭)

உயர்ந்ததின்மேலிராருள்ளழிவுசெய்யா  
 நிறந்தினனாசெய்தக்கடைத்துங்குரவ  
 ரிளங்கிளைகளுண்ணுமிடத்து.

(இ-ள்.) தமக்கு இளைய சுற்றத்தார் உண்ணுங்காலத்தில் பெரியோர்  
 உயர்ந்த பீடத்தின் மேல் இரார் அக்விளைகள் முறைமை கடந்து குற்றத்தை  
 செய்தபோதும் அவர் மனம் வருந்துவனவற்றையும் செய்யார் என்பதாம்,  
 எ-று. (௩௪)

கண்ணெச்சில்கண் ணூட்டார் காலோடுகாதேயார்  
 புண்ணியமாய்தலையோடுறுப்புறுத்த  
 நுண்ணிய நூலறிவினார்.

(இ-ள்.) துட்பமாகிய நூலறிவியுடையவர் ஒருவன் கண்ணுக்கு  
 மருந்து ஊட்டின கோலைக்கொண்டு தம் கண்ணுக்கு மருந்துட்டார் தமது  
 ஒரு காலாலே மற்றொரு காலத்தேயார் புண்ணியமாகிய பொருள்களை தலையி  
 ழும் கண்ணுமுதலிய உறுப்புகளிலும் ஒற்றிக்கொள்க என்பதாம், எ-று. (௩௫)

நாழிமணைமேலிரியார்மணைகவிழார்  
 கோடிகடையுள்விரியார்கடைத்தலை  
 யோராதுகட்டிற்படாஅரநியாதார்  
 தந்தலைக்கணில்லாவிடல்.

(இ-ள்.) நாழியை மணையின்மேல் வையார் மணையைக் கவிழ்த்துவை  
 யார் தலைவாயிலில் கோடியாடையைப் பிரித்துவிரியார். ஆராயாமல் தலை  
 வாயிலில் கட்டிவிட்டுப்படுக்கார் தம்மையறியாதவர்க்கெதிரில் நில்லாது ஒழிக  
 என்பதாம், எ-று. (௩௬)

துடைப்பந்துகட்காடுபுல்லிதழ்ச்செத்தல்  
 கருங்கலங்கடடிகழிந்ததனோடைந்தும்  
 பரப்பற்கபந்தரகத்து.

(இ-ள்.) துடைப்பமும். துகளோடுகூடிய செத்தையும் பூவின்புற  
 விந்மும் பழய கருங்கலங்களும் கிழிந்த கட்டிலும் ஆகிய இவ்வைந்தினையும்  
 மணப்பந்தலின்கீழ் பரப்பா தொழிக வென்பதாம், எ-று. (௩௭)

காட்டுக்களைந்துகலங்கழிஇயில்லத்தை  
 யாப்பிரீரெங்குந்தெளித்துச்சிறுகாலை  
 நீர்ச்சால்கரகநிறையமலரணிந்  
 தில்லம்பொலியவடுப்பினுட்டிப்பெய்க  
 நல்லதுறல்வேண்வொர்.



(இ-ள்) நல்லதாகிய செல்வத்தை அடையவிரும்புவோர் கிறுகர்லையில் எழுந்து வீட்டிலுள்ள செத்தையைக்களைந்து கரிய கலங்களைக்கழுவி வீட்டின் எவ்விடத்திலும் பசுவின் சாணநீர் தெளித்து நீர்ச்சாலிலும் கரகத்திலும் நிறைவாகமலனைத் தரித்து வீட்டினிடத்தும் பொலியும்படி அடிப்பில் நெருப்பையுண்டாக்குக என்பதாம், எ-று. ஆ-பசு-பி-சாணம். (கஅ)

அட்டமியுமேனையுலாவும்ப்தினுன்கு  
மப்பூமிகாப்பார்க்குறுகண்ணுமிக்க  
நிலத்துளக்குவிண்ணதிர்ப்புவாஸாமைபார்ப்பா  
நிலங்குநாலோதாதநாள்.

(இ-ள்.) அட்டமி நாளும் பின்னும் உவாநாளும் சதுர்த்ததியும் தாமிருக்கும் அந்நிலங்காக்கும் அரசார்க்கு ஆபத்துக்காலமும் மிகுதியாகிய பூகம்பநாளும் இடி முழங்கு நாளும் தாம் அசத்தமாயிருக்கின்றநாளும் ஆகிய இந்நாட்களில் வேதியர் வேதம் ஒதாத நாட்களென்பதாம், எ-று. உவா என்பது அமாவாசையும் பெளர்ணமி என்னும் இரண்டு பொருளையும் தருகின்றசொல்-பூகம்பம்-பூமி-நடுங்குதல். (கக)

கல்லியாணந்தேவர்பிதிர்விழாவேள்வியென்  
றைவகைநாளுமிகழாதறஞ்செய்க  
பெய்கவிருந்திற்குங்கூழ்.

(இ-ள்.) தான் செய்யுங்கல்லியாண நாள் தேவர்க்குச் சிறப்புச்செய்யுநாள் பிதிர்களுக்குச் சிறப்புச்செய்யுநாள் திருவிழாநாள் யாக்குச்செய்யுநாள் என்று சொல்லப்பட்ட இவ்வைந்துநாளிலும் மறவாமல் கொடையறம் செய்கவிருந்தினருக்கும் சோறிடிக என்பதாம், எ-று. (சஅ)

உடைநடைசொற்சோர்வுவைதலிந்நான்கு  
சிலைமைக்குங்கல்விக்குமாண்மைக்குந்தத்தங்  
குடிமைக்குந்தக்கசெயல்.

(இ-ள்.) உடையும் நடையும் சொற்சோர்வும் வைதலும் ஆகிய இந்த நான்கும் தாம் அரசனால் சிறப்புப் பெற்றமைக்கும் தம்கல்விக்கும் தம்ஆண்மைக்கும், கூடிப்பிறப்பிற்கும் தகுதியாகச்செய்கவென்பதாம், எ-று. (சக)

பழியாரிழியார்பலருள்ளுறங்கா  
ரிசையாதநேர்துகரவாரிசைவின்றி  
யில்லாநாயெள்ளியிகந்துயார்தள்ளியுந்

(இ-ள்.) பிறரால் மாறுபடுதலில்லாத கேள்வியையுடையார் தமக்கு இயன்றும் பலர் நடுவிலிருந்து பிறரைப்பழித்துநாயார் இகழ்ந்துநாயார் பலர் நடுவிலிருந்து துங்கார் தமக்கு இசையாத காரியங்களை பிறர்க்குச் செய்வோமென்று உடம்பட்டு செய்யாதொழியார் தகுதியில்லாமல் வறியாரை யிகந்து மூறைகபந்து பேசார் என்பதாம், எ-று. (சஉ)

மின்னொளியுமவீழ்மின்னும்வெசையர்கள்கோலமுங்  
தம்மொளிவேண்டுவார்தோக்கார்பகற்கிழவோன்  
முன்னொளியும்பின்னொளியுமற்று.

(இ-ள்.) தமது விளக்கத்தை விருப்புவோர் மின்னொளியையும் வீழ்  
மீனையும் வெசையர்கள் கோலத்தையும் தோக்கமாட்டார் சூரியனுடைய காலே  
ஒளியையும் மாலே ஒளியையும் அப்பெற்றியாகவே தோக்கமாட்டார் என்ப  
தாம், எ-று. (சக)

படிநும்பயனிலவும்பட்டியுரையும்  
வசையும்புறனுமுரையாரோயென்று  
மசையாதவுள்ளத்தவர்.

(இ-ள்.) எக்காலத்தும் தளராத மனத்தினையுடையார் வஞ்சகச்சொல்  
லையும் பயன்படாத சொல்லையும் வாய்க்காவாமல் வேண்டியவற்றைசொல்  
லும் சொல்லையும் பிறறா பழித்துச்சொல்லுஞ் சொல்லையும் இவைபோன்ற  
மற்றைச்சொல்லையும் சொல்லார் என்பதாம், எ-று. (சக)

தெறியொடுகல்லேறுவீளேவெளியே  
விகிர் தங்கதங்காத் தல்கைபுடைதோன்ற  
வுறுப்புச்செருத்தலோடினவையெல்லாம்  
பயிற்றார்நெறிப்பட்டவர்.

(இ-ள்.) நன்னெறிப்பட்டவர் தெறித்தலும் கல்லெறிதலும் கனைத்தல்  
முதலியவற்றைச்செய்தலும் தூரப்போகின்றவனொருவனை அழைத்தலும் ஒரு  
வன் செய்வகைசொல் முதலானவற்றைதானும் அவ்வகை இகழ்ந்து (செய்து  
காட்டலும்) வேகமுடையனாதலும் ஒளித்தலும் கையோடுகைபுடைத்தலும்  
பிறர்க்குவெளிப்படகண்ணிடுதல் முதலாயினசெய்து தன் உறுப்பைச்செருத்  
தலும் ஆகிய இத்தன்மையவாகிய எல்லாவற்றையும் மிகுதியாகச்செய்யார்  
என்பதாம், எ-று. (சௌ)

முறுவலினிதுகாகானீர்மனைபாய்  
கிடக்கையோடிவ்வைந்துமென்பதலைச்சென்றார்  
கூணொடுசெய்யுஞ்சிறப்பு.

(இ-ள்.) தழ்மிடத்துவந்தவர்க்கு உணவோடுசெய்யவேண்டிய சிறப்பு  
களாவன முறுவலோடுகூடின இன்சொல்லும் கால்கமுனீரும் இருக்கமனை  
யும் கிடக்கப்பாயும் கிடக்கையோடுகிடக்கும் இடமும் ஆகிய இவ்வைந்துமே  
யாம் என்றுசொல்லுவர் பெரியோர்என்பதாம், எ-று. (சௌ)

கறுத்தபகைமுனையுங்கள் ளாட்டுக்கண் னு  
நிறுத்தமன மில்லார்சேரியகத்துங்  
குணநோக்கிக்கொண்டவாகோள் விட்டுழியு  
நிகரிலநிவினார்வேண்டார்பலர் தொகு  
நீர்க்கையுநீடுநிலை.

(இ-ள்.) ஒப்பற்ற அறிவினையுடையார் வெகுண்டபகைமுனையிலும்  
கள்ளுண்டு களித்தாடுமிடத்திலும் பொதுமகளிர்சேரியிலும் தம் குணங்களை ஆ  
ராய்ந்து தம்மைவிரும்பிக்கொண்டார் கோட்பாடுவிட்ட இடத்திலும் பலர்குடு  
ம் நீர்க்கையிலும் நெடுநேரம் நிற்கையைவிரும்பார் என்பதாம், எ-று. (சயஎ)

முனிபுல்லங்கானமுஞ்சேரார் தீக்கூட்டார்  
துளிவீழக்கால்பரப்பியோடார்தெளிவினாக்  
கானந்தமியரியங்கார் துளியஃகி  
நல்குரவாற்றப்பெருகி னுஞ்செய்யாரோ  
தொல்வரவிற்தீர்ந்ததொழில்.

(இ-ள்.) அறிவுடையோர் முதிர்ந்தபுல்லுள்ள இடத்திலும் முதிர்ந்த  
காட்டுள்ள இடத்திலும் சேர்ந்திருக்கமாட்டார் அவற்றை நெருப்பிட்டுக்  
கொளுத்தார் மழைபெய்யும்போது காலைப்பரப்பி ஓடார் வழிதுறையறியப்ப  
டாத காட்டில் தனித்துப்போகமாட்டார் மழைகுறைந்து வறுமைமிகுந்தா  
லும் பிழைக்கநடவார் என்பதாம், எ-று. (சயஉ)

பாழ்மனையுந்தேவகுலனுஞ்சுகாடு  
முநில்வழியெழுந்தவெர்நறைமுதுமரனுந்  
தாமேதமியர்புகா அபகல்வளராரா  
நோயின்மைவேண்டுபவர்.

(இ-ள்.) பிணியில்லாமையை விரும்புவோர் குடியில்லாத வீட்டிலும்  
தேவாலயங்களினும் சுகிகாட்டிலும் உளரில்லாத இடத்துண்டாகிய தனி  
மையாகியபழையரத்திலும் அறிவின்றித் துணையோடல்லதுபோகார் பகலில்  
உறங்கார் என்பதாம், எ-று. (சயக)

எழுச்சிக்கட்பிற்கூவார் தும்மார்வழுக்கியு  
மெங்குற்றுச்சேந்ரோவென்னுரேமுன்புகு  
கெதிர்முகமாகின்றுமுனையாரிருசாராவுங்  
கொள்வர்குரவரவலம

(இ-ள்.) அறிவுடையோர் ஒருவர் எழுந்துபோகத்தொடங்கும்போது  
அவரையின்னேர்ந்து அழையார் அப்போது தும்முவதுஞ்செய்யார் மறந்தும்  
எங்குப்போகின்றோன்றெல்லார் முன்னேபுகுந்து எதிர்முகமாக நின்று  
ஒன்றைச்சொல்லார் அவர்க்கு இருமருங்கும்நின்றெல்லார் தம் குரவர்போ  
கும்போது வலமாகப்போவார் என்பதாம், எ-று. (ருஉ)

உடம்புநன்றென் றுனாயா ளுதார் விளக்கு  
மடுப்பினுட் டநந்தக்கொ ள்ளா ரதனைப்  
படக்காயார் தம்மேற்குறித் து.

(இ-ள்.) பிறரைப்பார்த்து உடம்பு நன்றாயிருந்ததென்று சொல்லார் விளக்கினையும் வாயால் ஊதி அவியார் அட்டில் அடுப்பின்கண் நெருப்பு அவியச் செய்யார் அந்தநெருப்பின்சுடரை தம்மீதுபடும்படி குளிரீங்கக்கருதிக்காயார் என்பதாம், எ-று. (ருமக)

யாதொன் றுமேறார்செருப்பு வெயின் மறையா  
ரான்றவிந்தமூத்தவி முயியார் தம்மோடங்  
கோ ராறுசெல்லுமிடத்து.

(இ-ள்.) கல்வி கேள்வி அறிவொழுக்கங்களால் நிறைந்தமைந்த தம்மி னும்மூத்தமேலோர் தம்முடனே ஒரு பிரயாணமாகச்செல்லுமிடத்து யாதொன்றின்மேலும் ஏறிப்போகார் செருப்புத்தரியார் ஒன்றினால் பிறர்தம்மேல் வெயில்மறைக்கப்போகார் என்பதாம், எ-று. (ருமஉ)

வான் முறையான் வந்தநான் மறையாளரை  
மேன் முறைப்பாற்றங்குரவரைப்போலொழுக  
னான் முறையாளர் துணிவு.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமானமரபில்வந்த நாலுவேதமூர்த்திகளாகியவேதியரை மேலாகியமுறைத்தன்மையுடைய தங்குரவரைப்போலக்கொண்டு ஒழுகுதல் நூல்முறையறிந்தவரதுதுணிவாம் என்பதாம் எ-று. வால்-பரிசுத்தம் (ருமங)

கால்வாய்த்தொழுவுசமயமெழுந்திருப்  
பாசாரமென்பகுரவர்க்கிவையிவை  
சாரத்தாற்சொல்லியமூன்று.

(இ-ள்.) காலின் கண் தொழுதலும் நன்றென்றசமையத்தின்கண் நின்ற லும் அவரைக்கண்டால் எழுந்திருத்தலும் என்றுசொல்லப்பட்ட இவை குரவர்க்குச்செய்யும் ஆசாரம் என்றுசொல்லுவர் நல்லோர் இவைமூன்றுமே குரவர்க்குச்சொல்லிய ஆசாரம்பலவற்றுள்ளும் சிறந்தனவாகக்கொண்டு சொல்லப்பட்டன என்பதாம், எ-று. சாரம்-ஆசாரம். (ருமச)

துந்தாநாப்பேண லுநாண லுந்தாங்கற்ற  
மறந்துங்குரவர்முற்சொல்லர்மைமூன்றுந்  
திறங்கண்டார்கண்டநெறி.

(இ-ள்.) அருந்தவணாப்பாதுகாத்தலும் நாணுதலும் தாம் கற்றவற்றை பெரியோர்முன் மறந்தாயினும்சொல்லாமைமும் என இம்மூன்றும் திறப்பட அறிந்தார் அறிந்த நெறி என்பதாம், எ-று. (ருடுரு)

பாபபார்தவசோசுமந்தார்பிணிப்பட்டார்  
மூத்தாரினையார்பசுப்பெண்டி. ஓனறிவாகட்  
காற்றவழிவிலங்கினோபிறப்பினுட்  
போற்றியெனப்படுவார்.

(இ-ள்.) பார்ப்பாரும் தவசியரும் சுமந்தவரும் பிணிப்பட்டவரும் தம் மின்மூத்தவரும் பிள்ளைகளும் பசுக்களும் பெலாடரும் என்று சொல்லப்பட்ட இவர்களுக்கு மிகவும் வழிகொடுத்துவிடிகப்போனவோ தாம்பிறக்கும்பிறப்பு களுள் பிறரால் வணங்குதற்குரியார் என்று சொல்லப்படுவோர் என்பதாம், எ-று. (ருடுசு)

சான்றான்மகடன்னுடன் பிறந்தாளாயினுஞ்  
சான்றார் தமித்தாவுறையற்கவைமபுலனுந்  
தாங்கதகரிதாகலான்.

(இ-ள்.) தாயோடாயினும் மகளோடாயினும் உடன்பிறந்தாளோடாயினும் சான்றோர்தனிமையாக உறையாதொழி கண்புலன்களையும் தடுத்தற்கரி தாதலால் என்பதாம், எ-று. உறையாதொழிக என்றது வசிக்கலாகாது. (ருடுஎ)

கடைவிலக்கிற்காயார்கழிநிழைமையெய்யார்  
கொடையளிககட்பொச்சாவாரகோலநோசெய்யார்  
ரிடையறுத்துப்போகப்பிறனொருவற்சேரார்  
கடைபோகவாழ்வுமெனபார்.

(இ-ள்.) முன்போலப்பின்னும் கடைபோகவாழ்வோமென்று நினைப்பவர் அரசரின்யில்தடையுண்டானால் கோபித்துகாயார் அரசனோடுமிக்க உரிமையை அவர் பொறுக்காதவையாகச்செய்யார் தமக்கு ஒன்றைக்கொடுக்குமிடத்தும் அவர்தம்மை தலைவனியசய்யுமிடத்தும் தமக்கு அவைபற்றுவென்று இகழார் அரசனாங்கர்க்க அழகுசெய்துகொள்ளார் அரசரிருந்தசபையின்கண் ஊடறுத்துப்போய்பிறனொருவனைச்சேர்த்திரார் என்பதாம், எ-று. (ருடுஅ)

தமக்குற்றகட்டுரையுந் தமமிப்பெரியார்  
ருதைத்ததற்குற்றவுரையும். தன்நிப்  
பிறர்க்குற்றகட்டுரையுஞ்சொல்லற்கசொல்லின்  
வடுக்குற்றமாகிவிடும்.

(இ-ள்.) தமக்குப்பொருத்தமான உறுதிச்சொற்களையும் தம்மினும்பெரியவராக அரசனால் சிறப்புச்செய்யப்பட்டவர் சொல்லுதற்குப்பொருந்தின சொல்லியசொற்களையும் அதுவேயன்றி பிறர்க்கு உறுதியைத்தருகிற உறுதிச்சொற்களையும் அரசருக்குச்சொல்லற்க சொல்லுவாராயின் தமக்குவடு உண்டாகுங்குற்றமாம் என்பதாம், எ-று. (ருடிக)

பெரியாருவப்பன தாமுவாரில்லீஞ்  
சிறியாக்கொண்டுபுகா அ—ரறிவறியாப்  
பிள்ளையேயானுமிழித் துரையார் தமமோ  
டள வளாவில்லாவிடத்து

(இ-ள்.) பெரியோர் விரும்புவனவற்றை தாம் விருந்தார், மீட்டின் கண் கீழ்மக்களை அழைத்துக்கொண்டெய்கார் தம்முடனே கலத்தல் இல்லாத இடத்து அறிவினை அறியாத பிள்ளையேயாயினும் இழிவாகப்பேசார் என்பதாம், எ-று. (கடு)

முனியார் துனியார் முகத்தெதிரில்லார்  
தனிபையிடத்துக்கட்டங்கருமஞ்சொல்லார்  
ரினியவையாமறிதுமென் னார்க்கிவின்று  
காக்கைவெள்ளென்னுமெனின்.

(இ-ள்.) அரசன் செய்பவற்றை வெறுக்கமாட்டார் அவனோடு பகையார் நேர்முகமாய் எதிரில்லார் அரசன் தனிபாய் மீத இடத்திலே தகாரியத்தைச்சொல்லார் இனிமையான பொருள்களை நாங்கள் அனுபவித்து அறிந்திருக்கின்றோம் என்று அரசர்க்குச்சொல்லார் காகம் வெண்டையாயிருக்குமென்று அரசன் சொன்னாலும் அவன் மேல் அன்பில்லாமல் வெறுத்துக்கொள்ளமாட்டார் என்பதாம், எ-று. (சுக)

உமிழமுயானதுழியேறலுமபாக்கும்  
வகையி லுரையும்வளர்ச்சியுமைநதும்  
புணராரபெரியாரக

(இ-ள்.) உமிழ்வும் உயர்ந்த இடத்தில் ஏறியிருத்தலும் பாக்குத்தின்னலும் தருகியற்றார்த்தையும் உறங்குதலும் ஆகிய இவ்வவந்தினையும் அரசர் மூன்பு செய்யார் என்பதாம், எ-று. (சுஉ)

இறைவர்முற்செல்வமுங்கல்வியுந் தேசங்  
குணனுங்குலமுடையார்கூடாபகைவாபோற்  
பாரித்துப்பல்காற்பயின்று.

(இ-ள்.) உயர்ந்த குடிப்பிறந்தார் தமக்குத் துன்பஞ்செய்யும் பகைவர் போல்விரித்து அரசர்க்கெதிரில் தமது செல்வத்தையும் கல்வியையும் தமது ஒளியையும் குணத்தையும் பலதரம் நெருங்கிச்சொல்லார் என்பதாம், எ-று. (சுக)

பெரியார்மனையகத்துந்தேவருலத்தும்  
வணங்கார்சூரவாயுங்கண்டாலணங்கொடு  
நேர்பெரியார்செல்லுமிடத்து.

(இ-ள்.) அரசர்மனையிலும் தேவாலயத்திலும் பெரியோரையாயினும் பார்த்தால்பணியமாட்டார் தெய்வங்கள் புறப்பட்டு உலாவருங்காலத்தும் அந்த அரசர்களை ஒத்த அரசர் புறப்பட்டு உலாவருங்காலத்தும் பார்த்தாலும் பணியார் என்பதாம், எ-று. அணங்கு என்பது தெய்வம் (கூச)

நகையொடுகொட்டாவிசாறிப்புத்தும்ம  
விவையும்பெரியார்முற்செய்யாரோசெய்யி  
னசையாதுநிற்கும்பழி.

(இ-ள்.) நகைத்தலோடு கொட்டாவியையும் காறியுமிழ்தலும் தும்முதலும் ஆகிய இவற்றையும் அரசர் முன்பு செய்யமாட்டார் செய்யின் நிலபெறும் பழியானது தெய்வத்தைவிட்டு நிலபெயராது என்பதாம், எ-று. (கூரு)

நின்றக்காணிற்கவடக்கத்தாலென்பறு  
மிருந்தக்காலேவாமையேகார்பெருந்தக்கார்  
சொல்லிற்செவிகொடுத்துக்கேட்டகமீட்டும்  
வினாவற்கசொல்லொழிந்தக்கால்.

(இ-ள்.) நன்மாணக்கர் எந்நாளும் ஆசிரியர்முன் அடங்கி ஒழுகவேண்டுதலால் அவர்பாடஞ்சொல்லுதலை நிறுத்தினால் தாமும்நிற்கக்கடவர் அவர்முன் இருந்தபோது அவர் எழுந்துபோவென்று ஏவுதற்குமுன்னே எழுந்துபோகார் அவர்பாட முதலியவற்றைச்சொன்னால்காதுகொடுத்துக்கேட்டிக அவர்யாதொன்றும் சொல்லாவிடின் மறுபடியும் தாமும் வினாவாதிருக்கக்கடவர் என்பதாம், எ-று. (கூசு)

உடுக்கையிகவார்செவியசொறுண்டார்கைமே  
லெடுத்தையார்பெண்டிர்மேனோக்கார்செவிச்சொல்லுங்  
கேரீளளார்பெரியாரகத்து.

(இ-ள்.) பெரியோரது சபையில் ஆடையைக் களையார் காதைச்சொறியார் கையைமேலே தூக்கிப்பேசார் மாதர்களை நோக்கார் பிறர் தம்செவியில் சொல்லும் சொல்லையும் கேளார் என்பதாம், எ-று. (கூஎ)

விரைந்துரையார்மேன்மேலுரையார்பொய்யாய  
பரந்துரையார்பாரித்துரையாரொருங்கேனைத்துஞ்  
சில்லெழுத்துனாலேபொருளடங்கக்காலத்தார்  
சொல்லுகசெவ்வியறிந்து.

ஆசாரக்கோவை மூலமும்-உளையும்.

(இ-ள்) ஒருவரிடத்து ஒன்றைச் சொல்லும்பொழுது கடுகிப்பே  
மேன்மேலும் பொய்யான சொற்களை வினாவாகப்பேசார் தாம் சொல்லும்  
சொற்களை விரிவாகச்சொல்லார் எவ்வாவற்றையும் ஒன்றாக சிலஎழுத்துக்களா  
லேபொருள் விளங்கும்வகை காலத்தோடு சமையத்தையும் அறிந்து பேசுக  
என்பதாம், எ-று. (சுஅ)

தம்மேனினோக்கார் தலையுளரார் கைந்நொடியா  
ரெம்மேனியாயினுநோக்கார் தலைமகன்  
தம்மேனியல்லாற்பிற.

(இ-ள்.) நற்குலப்பெண்டிர் தம்கணவருடைய உடம்பின் அழகையன்றி  
மற்றையாவதது மேனிஎவ்வளவு அழகுடையனவாயினும் பாரார் தம் உட  
லின் அழகையும் நோக்கார் தலையினாக்கோதார் கைநொடித்தல் முதலியற்  
றைசெய்யார் என்பதாம், எ-று. (சூக)

பிறரொடுமந்திரங்கொள்ளாரிமைவனைச்  
சாரார் செவிபோரார் சாரிற் பிறிதொன்று  
தேர்வார்போனிற்கதிரிந்து.

(இ-ள்.) அறிவுடையோர் பிறரோடுகூட இருந்து ஒன்றனை மறைவாக  
ஆராயார் அரசனைச்சாரவில்லார் அரசன் பிறன் ஒருவனுக்குச் சொல்லும் சொல்லை  
தம்காதினல்க்கேளார் சமீபத்திலிருந்தால் வேறொன்றை ஆராய்வார்போலமுக்க  
திரிந்துநிற்க என்பதாம், எ-று. (எடு)

துன்பத்துட்டுன்புற்றுவாழ்த்தலுமின்பத்து  
ளின்பவகையானொழுகலு—மன்பிற்  
செறப்பட்டாநில்லம்புகாமையிம்மூன்றுந்  
திறப்பட்டார்கண்ணேயுள.

(இ-ள்.) துன்பம் அடையுங்காலத்தில் அத்துன்பத்தைப்பொறுத்துவாழ்த  
லும் இன்பகாலத்தில் பிறர்க்கு இன்பம் செய்யும்வகையால் இன்புற்றுநடத்தலு  
ம் அன்பினின்றும் வேறுபட்டவரதுவீட்டில் புகாமையும் ஆகிய இந்நதமூன்றும்  
ஒரு நல்வழிப்பட்டவரிடத்தே உள்ளவாம் என்பதாம், எ-று. (எக)

தேறுவந்துந்தஞ்சுவர்பேருரையாநில்லத்  
துறுமிநெடிதுமிரா அர்பெரியாரை  
யென்றுமுறைகொண்டுகூர்புலையையு  
நன்கறிவார்கூரார்முறை.

(இ-ள்.) நன்மையை அறிவாராகிய அறிஞர் தாம்வெகுண்டாராயினும்  
தஞ்சுவர்பேயுரைச்சொல்லார் தம்வீட்டில் தம்மனையானே மிகவும் கோபித்துநெ  
டுகேமும்வீட்டில் இரார் எந்நாளும் தம்மிற்பெரியானை முறைப்பெயர்கொண்டு  
அழையார் புலையையும் முறைப்பெயர் கொண்டு அழையார் என்பதாம்,  
எ-று. (எஉ)



புழைக்கடைப்புக்காரரசன்கோட்டியுரிமை  
யிவற்றுக்கட்செவ்வியார்நோக்காரோயவ்வத்  
தொழிற்குரியமல்லாதவர்.

(இ-ள்.) அவ்வத்கொழிற்குரியர் அல்லாதவருள் நல்லோர் பிறர்வீட்டில்  
புழைக்கடைவாயில் வழியாக நெழுமயார் ஆசன் கூட்டத்தோடுகூடிகூத்த மு  
தலியவற்றால் இன்புறார்ன்றிடும் மனைவியோடிருக்குமிடம் என்னும் இவ்வி  
டங்களில் பாரர்என்பதாம், (எ-று.) (எக)

வண்ணமகளிரிடத்தொடுதம்மிட  
மொளவியமென்பாரிடங்கொள்ளார்தெள்ளி  
மிகக்கிழமைபுண்டெனினுமவேண்டாவேபெண்டிர்க்  
குவப்பா மவறய்விடும்.

(இ-ள்.) யாம் அழைவடையோம் எனத் தம்மைக்கருதுவோர் கோலம்  
செய்யும் மகளிருடைய இடத்தொடு சேர்ந்த தம்மிடத்தை சிறந்த இடமாகக்  
கொள்ளார் தெளிவுற்று மிகுதியும் உரியையுண்டாயிருப்பினும் தம்மனைவிய  
ரது மனைவிருப்பம்பேறுபடும் என்பதாம், (எ-று.) (எச)

நிரல்படச்செல்லார்நிழன்மிதித்துநில்லா  
ருநாயிடையாய்ந்துநாயாரூர்முனிவசெய்யா  
ரரசர்படையளவுஞ்சொல்லாரேயென்றுங்  
கடைபோகவாழ்துமென்பார்.

(இ-ள்.) எந்நாளும் ஒருதன்மையராய் வாழ்வோமென்பவர் ஒருவர்பச்ச  
த்தில் வரிசைப்படப்போகார் ஒருவருடைய நிழலைமிதித்துக்கொண்டு நில்லார்  
முன்னே ஆராய்ந்தன்றி பேசும்போது ஆராய்ந்துபேசார் ஊரிலுள்ளவர்கள்  
வெறுத்தத்தக்கவைகளைச் செய்யார் அரசரதுபடையினவை பகைவருக்குச்  
சொல்லார் என்பதாம், (எ-று.) (எடு)

அனையுறைபாம்புமரசுநெருப்பு  
முழையுறைசீயமுமென் நிலைநாள்ரு  
மிளையவெளியபயின்மனவென்றெண்ணி  
யிகழினிமூக்கந்தரும்.

(இ-ள்.) புற்றில்வாழ்கின்ற பாம்பும் அரசனும் தீயும் குகையில்லும்  
ன்றசிற்கமும் என்று சொல்லப்பட்ட இந்நான்கினையும் இளையன என்று  
எளியாய் என்றும் பழகினவையென்றும் நினைத்து இவற்றால் அவைதன்பு  
தைச்செய்வனவாம் என்பதாம், (எ-று.) (எசு)

அறத்தொடுகல்பாணமாள்வினைகடா  
இறப்பப்பெருகியக்கன் னுந்—திடப்பட்டார் -  
மன்னின்மேம்படச் செயற்கசெய்பவேன  
மன்னியசெல்வங்கெடும்.

(இ-ள்.) கொடிப்பட்டவாகிய அறிவீடையோர் செல்வத்தால் மிகவும்  
பெருக்கடையடைந்தாராயினும் அறத்தினையும் கல்யாணத்தினையுமே யுற்செய்ய  
யு ிட்டிணையும் அரசரினும் மேற்படச்செய்யாதெழுக செய்வாராயின் தம்  
கிடத்தில் நிலபெற்றிருக்கின்ற செல்வம் அழியும் என்பதாம். எ-று. (எ)

உண்டதுகேளார்சூரவனாமிக்காரைக்  
கண்டுழிக்கண்டாமந்திரியாபுலையரையு  
முண்டதுகேளாவிடல்.

(இ-ள்.) ஐங்குரவனையும் சான்றோரையும் கண்டபொழுதின்கண் அவ  
வைவழிபட்டு ஒழுகவேண்டிய ஒழுக்கத்தில் மாறுபடார் அவர் உண்ட உண  
வைக்குறித்து வினாவார் கீழ்க்கணையும் உண்ட உணவைக் குறித்து வினா  
தொழிக என்பதாம், எ-று. ஐங்குரவர் என்பது இராசா, குரு, தமையன்,  
பிதா, மாதா. தாமம் என்பது ஒழுக்கம். (எ)

கிடந்தாரைக்கால்கழுவார்பூப்பெய்யார்சாந்த  
மறந்தானுமெஞ்ஞானமபூசார்கிடந்தார்க  
னில்லா ரங்கட்டினைமிசை.

(இ-ள்.) எந்நாளும் அழகிய கட்டிலின்மேல் படுத்திருப்பவரது கால்க்  
கழுவார் அவருக்குப்பூச்சுட்டார் மறந்தாயினும் சந்தனம்பூசார் படுத்திருப்பவ  
ர்க்கு அருகில் நில்லார் என்பதாம், எ-று. (எ)

உதவிப்பயனையாருண்டிபழியா  
ரறத்தொடுநோற்றநோன்புவிவார்  
திரித்துவிவாழ்துமென்பார.

(இ-ள்.) பெரியோருடைய ஒழுக்கத்தை நினைந்து அவ்வாறு வாழ்வோ  
மென்றெண்ணுபோர் தாம் ஒருவருக்குச்செய்த நன்றியின்பயனைச்சொல்லார் த  
மக்கு ஒருவரிட உணவை இகழ்ந்துவாயார் தாம்செய்த அறத்தையும் நோற்ற  
நோன்பினையும் புகழ்ந்துவாயார் என்பதாம். எ-று. (அ)

எய்தாதவேண்டாரிரங்காரிழந்ததற்குக்  
கைவாராவந்தவிடுச்சகண்மனமழுங்கார்  
மெய்யாயகாட்சியவர்.

(இ-ள்.) உண்மையாகிய அறிவினையுடையார் தமக்குக் கிடைத்தற்கரி  
தானவற்றை விருப்பார் தம்மால் இகழப்பட்டவற்றிற்கு வருந்தார் தமக்குப்  
பழக்கமில்லாமல் நேர்த்துதன்பத்திற்கு மனங்கலங்கார் என்பதாம், எ-று. கை  
வாரல் என்பது பழக்கம். (அ)

தலைக்கிட்டபூமோவார்மோந்தபூச்சூடார்.

பசுக்கொடுப்பிற்பார்ப்பார்கைக்கொள்ளாரோயென்றும்

புலக்கெச்சினீட்டார்விடல்.

(இ-ள்.) எப்போதும் ஒருவர் தலையிற் சூடுவதற்கென்றெடுத்து வைத்த பூவை மோந்துபாரார் ஒருவர்மோந்துவைத்தபூவைத்தாம் சூடார் பார்ப்பார்பசு வைக்கொடுத்தால் அதனை வாங்கார் புலையக்ருக்கு எச்சிலைக் கொடார் ஆதலால் இவைகளை விகெ என்பதாம், எ-று. (அஉ)

மோட்டுடைப்போர்வையோடேக்கழுத்தந்தாளசைப்புக்

காட்டுளையாணும்பழித்தார்மரந்தம்பின்

மூத்தவுளவாகலான்-

(இ-ள்.) காட்டினிடத்திலெயாயினும் மரங்களின்கீழேயாயினும் தம்மி னும் மூத்தோர் உளராயிருப்பாராயின் அவர்க்கெதிரில் தமது மூடத்தனத்தால் தம்உடம்பின்மீது ஆடையைப்போர்த்திருத்தலும் இறுமாந்திருத்தலும் இர ண்டிகால்களையும் அசைத்துக்கொண்டிருத்தலும் தகாதசெயல்களென்று பெரி யோர் இகழ்ந்தார் என்பதாம், எ-று. மோட்டு என்பது மூடத்தன்மை. (அக)

நிலையியைந்தநற்கருமஞ்சேய்யுங்காலென்றும்

புலையர்வாய்நாட்கேட்டுச்செய்யார்—தொல்லவில்லா

வந்தணர்வாய்நாட்கேட்டுச்செய்கவவர்வாய்ச்சொ

லென்றும்பிழைப்பதில.

(இ-ள்.) அறிவுடையோர் நிலைபெற்றநல்லகாரியங்களைச்செய்யுமிடத்து எப்போதும் புலரிடத்திலநாள்வினாவிச்செய்யமாட்டார் கெடுதியில்லாத அந்ந ணரிடத்தில் நாள்வினாவிநல்லகாரியங்களைச்செய்க ஏனெனின் அவ்வந்தணர் வாய்ச்சொற்கள் எக்காலத்திலும் பிழைப்பது இலஎன்பதாம், எ-று. (அச)

மன்றத்துநின்றனாற்றார்மாசுதிமிர்ந்தியங்கா

ரென்றுங்கடுஞ்சொலுரையாரிநவராய்

நில்லுழியுஞ்சொல்லார்விடல்.

(இ-ள்.) அறிவுடையோர் பெரியோர்சபையில்நின்ற யாதொருஅங்கச் சேட்டையும் செய்யார் குற்றத்தைத்தருவனவாகியவாசனைப்பண்டங்களைப்பூசி க்கொண்டுநடவார் எக்காலத்திலும்கடுஞ்சொற்களைச்சொல்லார் இருவராயிருந் துபேசுமிடத்திலும் தாம்பேசார் ஆதலால்இவற்றையாவரும்ஒழியக்கடவர்என் ன்பதாம், எ-று. (அரு)

கைசுட்டிக்கட்டுளையார்காலாலெழுத்திதார்

மெய்சுட்டியில்லாநாயுள்ளாரோடொப்புளையார்

கையிற்குரவர்கொடுப்பவிருந்தேலா

ளையமில்லாட்சியவர்.

ஆசாரக்காவை மூலமும்-உரையும்.

(இ-ள்) சந்தேகமில்லாதஅறிவினையுடையோர் பெரியோர்முன் வயைச்சட்டிக்காட்டிப்பேசார் காலினால்நீலம்கீரார் கல்விமுதலியவற்றையுடையவரோடு அவைகையுடையரல்லானா மெய்யெனச்சாதித்து ஒப்பிட்டுக்கூடார் பெரியோர் கொடுப்பனவற்றை உட்காந்திருந்துவாங்கார்என்பதாம், எ-று.

தன் னுடம்புதாரமடைக்கலந்தன னுயர்க்கென்  
றுன்னித்துவைத்தபொருளோடிவைநான்கும்  
பொன்னினைப்போற்போற்றிக்காததுயக்கவுய்யாக்கா  
லன்றேவிழும்பதரும்.

(இ-ள்.) தன்உடலும் மனைவியும் தன்னிடத்தில் அடைக்கலமாக ஒருவன்வைத்தபொருளும் தன்உயிர்க்குஉதவியாமென்றுநீனைத்துச்சேர்த்துவைத்தபொருளும் ஆகியஇந்தநான்கினையும் பொன்னின்போலஒருவன்காத்தொழுகக்கடவன் அவ்வாறுஒழுகாதவிடத்து அப்போதேமிகுந்ததுன்பத்தைத்தரும் என்பதாம், எ-று.

(அஎ)

நந்தெறும்புதுக்கணம்புட்காக்கையென்றிலைபோற்  
றங்கருமநல்லகடைப்பிடித்துத்தங்கரும  
மப்பெற்றியாகமுயல்பவர்க்காசார  
மெப்பெற்றியா னுமபடும்.

(இ-ள்.) ஆக்கமுள்ளஎரும்பும் தூக்கணம்பறவையும் காக்கையும் என்று சொல்லப்பட்ட இவைகளின் செயல்போல நல்லனவாகிய தமதுகருமங்களைச் சோராமற் கொண்டு அத்தன்மையாக முயல்பவர்களுக்கு இவ்வாழ்க்கையின் ஒழுக்கம் எவ்வகையாலும் சிறப்படையும் என்பதாம், எ-று.

(அஅ)

எரும்பானது கிடைக்காதகாலத்தில் உதவும்படி கிடைக்கின்ற ாலத்தில் உணவைச்சேகரித்துக்கொள்ளும் தூக்கணம் பறவையானது குளிர் காற்று முதலியவற்றில் நின்றுத் தண்ணைக்காக்கும்படி கூடுகட்டிக்கொள்ளும் காக்கையானது தன்னினத்தை அழைத்துஅவைகளோடுகூடித் தனக்குகிடைத்த உணவை உண்ணும் இவ்வாறாகஇவற்றின் செய்கையை அதுசரிப்பவர்க்கு இவ்வாழ்க்கையின் ஒழுக்கம் சித்தியாகும் என்பதாம், எ-று.

தொழுதானுமவாய்புதைத்தானும்தன்நிப்  
பெரியார்முன்யாதுமுனையார்வழியவார்  
கண்ணுளேநோக்கியுரை.

(இ-ள்.) பெரியார்முன் யாதொன்றைச் சொல்லவேண்டின் வணங்கிந்  
ன்றாயினும் வாய்ப்பாத்திரின்றாயினும் அவ்வாறுநின்றறி வேறுவகையாகப்  
பேசார் ஆதலால் நீஅவர்முன் பேசவேண்டிய நெறியை மனத்தில் ஆராய்  
ந்து பேசுவாயாக என்பதாம், எ-று. (அக)

சூதூர்க்கு கமரவமரூககளம்  
பேதையாகளல்லார்புகா அரபுசுபவே  
லேதம்பலவுநதநும்.

(இ-ள்.) சூதாடுமிடத்தும் ஆரவாரம் நீங்காததுடத்தும் அறிவிலிகள்  
லாதார போகார போவாராயின் பலதுன்பங்களும் உண்டாகும் என்பதாம்  
எ-று. (கஉ)

உறற்களத்துபட்டி மும்பெண்டிசாகணமேலு  
நடுக்கதற நாட்சியாரநோக்காரொடுபுதியசயா  
நிலையபுகா அசாவிடல.

(இ-ள்.) சோவற்ற அறிவினையுடையவர் ஆரவாரம்செய்யுமிடத்தும்  
மடைப்பள்ளியிலும் பெண்கள்வசிக்குமிடத்தும் பாரார் உரத்துச்சொல்லார்  
பிறர்வீட்டினுள்ளே பிரவேசியார் ஆதலால் நீயிவற்றைவிடுக என்பதாம்,  
எ-று. (கக)

அறியாததேயத்தானுதுலன்முதநா  
னினையானுயிரிழநா னொஞ்சினுண்பா  
னரசாநொழிற்சுவைத்தான்மனனுள்ளென  
ஞெனபதினமாகன இருணாகருங்காலாறவு  
மாசாரமயிடுபெற்றா.

(இ-ள்.) அறியாததேசத்தையுடையவன் வறியன் மூத்தோன் சிறுவன்  
யிரிழத்தவன் பயந்தோன் போசனப்பிரியன் அரசர்தொழிலில்சுவைத்த  
வன் மணமகன் என்னுமியுடவொன்பதின்மரும் ஆசாரமில்லாதவராவார் எ-  
ப்தாம், எ-று. (கஉ)

அறியாததேயத்தானென்றது புண்ணிபூமியென்றெடுக்கப்பட்ட ஆரியவர்த்  
தமொழிந்தப் பறநாட்டானேயெயும் ஆரியவாசனம் என்பது உடக்கே இடைய  
மலையையும் தெற்கே பொதுகைமலையையும் மேற்கே மேற்கடலையும் கிழக்கே  
கீழ்க்கடலையும் எல்லையாகவுடையதேயங்களாய் இந்த ஆரியவர்ததமொழிந்ததே  
சத்தர்ருடைய ஆசாரங்கள் சீதாசாரமாகக்கொள்ளப்படாமையே அறியாததேய  
த்தானும் கொடிதுகொடிது உடையகொடிது என்றபடிவறுமை ஆசாரமீழ்க்க

## ஆசாரக்கோவை மூலமும்-உரையும்.

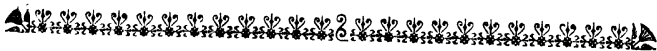
செய்யும் ஆதலால் ஆதலனும் கிழவர்களும் சிறுவர்களும் ஆசாரத்தை அடிக்கும் வலியிலராகையால் மூத்தானும் இளையானும் உயிரிநீங்கியபின் உட ஆசாரமுதலியவற்றை அறியாதாதலால் உயிரிழந்த சரீரத்தானும் பயந்தவன் ஆசாரத்தைக்கைக்கொள்ளான் ஆதலால் அவனும் உணவையே பெரிதாகநீனைப்பவன் பசிபொறான் ஆதலால் உண்பதனும் ஆசாரசர்கள் தொழிலைச்செய்யமேற்கொண்டவர்கள் அத்தொழிலின் நிர்ப்பந்தத்தால் ஆசாரம் தவரக்கூடும் ஆதலால் அவர்களும் மணமகன் கலியாணக்களிப்பால் ஆசாரநிர்ப்பந்தத்தைக்கவனியான் ஆதலால் அவனும் ஆகிய ஒன்பதின்மீறும் ஆசாரம்நீங்கப்பட்டவனொன்று சொல்லப்பட்டார். என்பதாம்.

தேவாவழிபாடுதிக்கனாவாலாம  
யுண்டதுகானதல்மயிரகளை தவர்பொழுது  
வைகுதுநிலேயேயுவிழிசுக்கிழமகான்  
மெய்யுறவேனையினாநது  
வையுறகாடுகநீர்.

(இ-ள்.) தேவாலயங்களுக்குச் செல்லல் தீருக, தருகவனவாகிய சூரபன் அசுத்தசம்பந்தம் உண்ட அன்னத்தை வாந்தி பண் ணுதல் செளனஞ்செய்துகொள்ளல் அன்னம் உண்ணும் காலம் நீதினாடுய்தல் மனைவியோடு சங்கமம்பண்ணுதல் புலையர்கள் சரீரசம்பந்தம் ஆகிய இப்பத்துவிதமானும் சிற்றிதனும் சந்தேகமில்லாது நீராடக்கூடா என்பகாம், ௭-௪ வாய்மையானபடி அசுத்தம்.

(௧௩)





உ

சிவமயம்.

**இலக்குமிசரஸ்வதி**

இவ்விருவர்களின் தாரதன்மய

வினாவிடை.

இஃது

வீரசைவசித்தாந்தஞ்ஞலதீபமாகிய

துறைமங்கலம்

**சிவப்பிரகாசசுவாமிகளால்**

இயற்றியது.

கலைமகளோ மருமகளாக்கா தலித்துக்கொண்டவிர்தக்கனகமங்கை  
சிலைமகளே த்தன்கண வன்றங்கையெனப்பெற்றதிருச்செழியங்கை  
தலையுலகிற்கலையுணர்வார்க்கருந்தனங்கள் தாராதன்மையென்னே  
நலையுணராப்புல்லியர்பாலிவர்செலவுந்தனமுதவுநெறி தானென்னே. (க)

அருமைமருமகளிடத்துங்குறைநினையாமாமியிந்தவகிலத்திலலை  
பெருமையினாலிவர்சமமாவரிசையினுற்பேதமுறும்பெற்றியாலே  
திருவனையாரிவொருமித்தருள்செய்தாலிகபரங்கள்சித்தியாகும்  
ஒருமையிவர்க்குண்டாகத்தலைவர்களேசமனோக்கமுதவவேண்டும். (உ)

மகளின்பருமகள்திகமெனவுலகம்பாராட்டும்வரிசையானும்  
மிகவரியபத்தர்களிலையிவ்மருவியருள்நிறைந்துவிளங்கலாலும்  
தகைமையுறவுலகமெலாடேமனமேலும்பலவளங்கள் தழைதலானும்  
அருமைமந்தெழுந்திருந்துதனங்கல்வியிரண்டிமிவணருள்செய்வாரே. (ஈ)

திருமகளோக்கலைமகளும்பலமறையாற்றுதிசெய்துதிசுத்தலானும்.  
மருமகளையரியபத்ததிருத்தியுள்வளமையுறவைத்தலானும்  
மிறுநீருமுள்ளன்புடையாரெனமதித்தோமியாமினியிங்கினிமையாக  
வொருமையுறவுளத்திருத்தியிருபொருளுட்பெறலாகுமுறுதியே. (ஐ)

கலைமகளேப்போற்றினர்க்கிங்கறம்பொருளின்பம்வீடுகாட்டுந்தீம்பா  
லலைமகளே வாழ்த்தினர்க்குமிம்மையிலேநாற்பயனுமளித்துக்காக்கு  
மலைமகளேயேத்தினர்க்குப்பவமகன்றுமுத்திபெறுவழியுண்டாகு  
நலைமையிதுநான்மறையாகமுங்களெலாந்ச்சயித்துநிகழ்த்துமன்றே. (ஐ)

வன்னெஞ்சக்கொடியவர்பால்மலர்மங்கையிருந்துதனம்வழங்கக்கண்டோடா  
கன்னெஞ்சமில்லவர்பாற்கலைமங்கையிருந்ததொருநாளுங்காணும்  
கன்னெஞ்சக்கொடியோர்நல்லோர்பொருளைவஞ்சனையாற்கவர்ந்துகொள்வா  
ரின்னெஞ்சநல்லோர் தங்குலப்பொருளையினிதாகவெவர்க்குமீவார். (ஈ)

உல்கு யிர்க்கெல்லாந்தாயாமிவர்தகைமையானெடுத்திங்கோதத் துந்  
குலமகனல்லாலெவர்க்கு ரவரமறியையெடுத்துக்கூறல்லா  
பலநலனுப்புதல்வருக்கல்லாலெவர்க்குத்தாய்தந்தைபாபிக்கின்றார்  
புலனுடையமகன் குரவர்க்கியற்றுமைமாறிதில்வேறொன்புகலத்தானே

ஆதலினாற்றிருத்தாயேவஞ்சகனாயகன்றுநல்லோரகத்திருந்து  
மேதகையதனமாதிபதினாறுபேறுதவவேண்டுகின்றேன்  
நீதியிதுகலைமகன்வாழ்மனைகளெல்லாமேலாகநெடிதிங்கோங்கும்  
பாதகஞ்செய்வஞ்சகரும்பவமகன்றுநன்மையுறப்பாலியே (அ)

என்னிருகண்மணியானபொன்மாதங்கலைமாதுமினிதுவாழ்க  
மன்னியநற்செல்வர்களுங்கலைஞர்களுமேன்மேலுமருவிவாழ்க  
பன்னியவஞ்சகரொழியநல்லோர்க்கன்றோறுமபல்கிவாழ்க [க. (க)]  
வின்னியவிலவினாவிடையின்பொருளுணர்ந்துபோற்றுமன்பரினிதுவாழ்

வினாவிடை முற்றிற்று.

(அ-வதுசெய்யுளிற்கூறிய)

பதினாறுபேறு-என்பது.

\*மறைகள்நிந்தனைசைவநிந்தனைபொருமனமும்  
தறுகணைம்புலன்வழியிலேச்செல்லுறத்தகையும்  
பிறவிதீதெனப்பேதையர்தம்மொடுபிணங்கும்  
உறுதிநல்லறஞ்செய்பவார்தங்களோடுரவும் (க)

யாதுநல்லன்பர்கேட்கினுமுதவிடுநலனு  
மாதவத்தினேறொறுக்கினும்வணங்கிடுமகிழ்வுந்  
மோதுநல்லுபதேசமெய்யுறுதியுமன்பர்  
திதுசெய்யுனுஞ்சிவச்செயலெனக்கொளுந்தெளிவும் (உ)

மனமும்வாக்குநின்னன்பர்பாலொருப்படுவளனும்  
கனவினுமுனதன்பருக்கடிமையாங்கருத்து  
நினைவின்வேறொருதெய்வத்தைவழிபடாநிலையும்  
புனிதநின்புகழ்நாடொறுமுரைத்திடும்பொலிவும் (ங)

திமையாம்புறச்சமையங்களொழித்திடுதிறனும்  
வாய்மையாகவேபிறன்பொருள்நச்சிடாவளனு  
மேமுறும்பிறதாரநச்சிடாதநன்னேன்பும்  
தூய்மையெஞ்சினிணியானெனச்செருக்குறத்துறவும் (ச)

துறக்கமீதுறைகினுநரகிற்றேய்க்கினு  
மிறக்கினும்பிறக்கினுமின்பந்துய்க்கினு  
பிறைக்கொழுந்தணிசடைப்பெருமனிலவரம்  
மறுக்கிலாதெனக்குனீவழங்கல்வேண்டுமால் (டு)





ச ரஸ்வதி அம்பி வகப்ஞ்ச ரதகினம்

[illegible][illegible]

செய்துள்ள அந்நகரப் பொதுமக்களின்,

உம் சிறு

பூபதிசுந்தரம், சாஸ்திரம் சார்பதம் நூலாடக கலியுகாப்தம் முதல் இரண்டாம் செல்லாறன்றிய் காராருந் யுணர்ம் உவல் சோமவாரம் சஷ்டி யசுந்தரபதினை அறுசுருய் நூய்சுலுய் காழினை தியம் வய-கருமேல அமிராதரிகை இரட்சகசபையோர் சுபதினத்தில் ராயயுடைய சிம்மலங்கனத்தில் தஞ்சை ஸ்ரீ நகுந்தனவிலாச அச்சிபக்திரஸ் லையிற் பரப்பிக்கப்பட்டது.

இதற்குமுன் அச்சிடப்பட்டிருந்த கங்களாவன.

திரு விளையாடற்புராணம்  
திருப்பரங்கிரிப்புராணம்  
திருக்கடிகம் மூலமும் உணர்வும்.

முதுமொழிகாஞ்சி மூலமும் உரையும்  
புதுபொழிபுறப்பதநகாதி.  
தருய்கோயுடறப்பாழ் நிககலிவெண்பா.

## பிழைநுத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்
க	ரு	என்பது	என்பதும்.
எ	உரு	பிணியால்துன்யம்	பிணியால் துன்
அ	உரு	கரல்	கால்.
க	யசு	ஒழுக்கத்தில்	ஒழுக்கத்தில்.
க	உரு	தோன்று	தொன்று.
ய	க	வையினாலும்	வகையினாலும்.
யு	உரு	பழய	பழைய.
யசு	க	விரும்புவோர்	விரும்புவோர்.
சை	சை	கிறுகால	சிறுகால
யசு	யசு	காட்டில்	காட்டில்
சை	உரு	உளரில்லாத	உளரில்லாத.
சை	உரு	பழய	பழைய.
சை	யசு	போகின்றோன்று	போகின்றோன்று.
உரு	உரு	செவியில்	செவியில்.
உரு	யசு	காதினால	காதினால.
சை	யசு	விட்டில்	விட்டில்.
உரு	க	புலயருக்கு	புலயருக்கு.
சை	யசு	காட்டினிடத்திலையாழி னும்	காட்டினிடத்திலே னும்.

